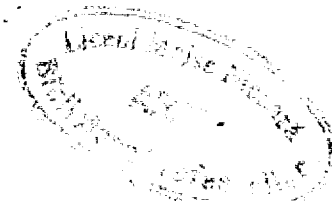

Vrei tu, român adevărat, cinstit și iubitor
al vetrei tale să te faci unealta dușmanului?

Anul LXVII

Arad. 18 Iulie 1943

Nr. 29

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTA OFICIALA A EPISCOPIEI ARADULUI

Redacția și Administrația
ARAD, STR. EMINESCU 18APARE DUMINECA
Redactor: Pr. Ilarion V. FeleaABONAMENTE:
Pentru 1 an 300 Lei; 6 luni 150 Lei

Vizitații canonice la Nădab, Cintei și Sinteamică

P. Sf. Sa Părintele Episcop Andrei, s'a deplasat Duminecă în 11 Iulie a. c., în parohiile Nădab, Cintei și Sinteamică, pentru a duce credincioșilor noștri de acolo, mângâiere, îmbărbatare și binecuvântare. Numărul enorm al credincioșilor, cari îl primesc și-l ascultă cu neclintită atențiune, dovedește că inima lor este dornică de hrana cea vie a învățăturilor divine, propovăduite de Biserică și nici o furtună lumească nu-i va putea îndepărta de ea. Nu, pentru că ea este izvorul cel nesecat al apei cetei vii, după care ei însetează și din care se adapă. Am constatat și cu acest prilej, că puterea cea nebiruită a neamului nostru, este Biserica strămoșilor. Ea dă avânt și stimulează munca și viitorul lui. Aci e vatra sufletească, care a încălzit și va încălzi în veacuri, aspirațiile noastre morale și naționale. Avem dovada că noi am trăit și vom trai numai în și prin Biserică. Aluatul nostru sufletească s'a dospit în fața altarelor. Și cât vom dăinui în lume, aci ne este pavăza. Păstorul să fie la înălțime, caci turma îl urmează.

P. Sf. Sa Părintele Episcop a plecat din Arad cu mașina, Duminecă dimineața, având în suită pe părintele consilier referent Traian Cibian, dl Șt. Viădescu, președintele Federației presei din provincie, aflat incidentat la Arad, și diaconul ceremonial Dim. Dărău. După ce a fost condus de banderul de călăreți, P. Sf. Sa sosește în comuna Nădab la ora 9-30 fiind întâmpinat de marea mulțime a credincioșilor, în frunte cu părintele protopop Petru Marșieu, notarul Cupărescu Ioan și primarul Goldiș Vasile. Dl notar salută pe P. Sf. Sa, în numele administrației de Stat și în numele populației comunei, urându-i bun venit în mijlocul lor. Apoi întreagă asistența se îndreaptă spre casa parohială a părintelui Victor Șancu, unde P. Sf. Sa se îmbracă în sf. vestminte. De aci a fost dus cu procesiune până la sf. biserică. În decursul sf. Liturghii au fost hirotoniți: Nicolae Vesa întru preot, iar absolventul de teologie Alexandru Dorosan întru diacon.

După terminarea sf. Liturghii, părintele Ștefan

Rusu, face darea de seamă despre starea religioasă-morală și a bisericii din Nădab, spunând între altele, ca firul vechimei acestei comune și parohii, se întinde departe în negura trecutului, datând dinainte de venirea Tatarilor pe aceste meleaguri. Vatra sf. biserici a fost aproape tot pe locul unde se află și astăzi. Actuala biserică s'a zidit în anul 1892 și s'a mai reparat în unii 1920 și 1936. Poporul este bun cercetător al sf. biserici și harnic la muncă. În parohie activează societatea religioasă „Sf. Gheorghe”, asociația corală „Gheorghe Dima” și „Școala Duminecală” inițiată de Pf. Sf. Sa.

Cuvântarea P. Sf. Sale.

Am venit în satul vostru tocmai acum în timpul secerișului, când sunteți mai obosiți și mai trudiți. Dar Dumnezeu a voit așa. Este adevărat că sunteți trudiți trupește, însă voi aveți nevoie și de odihnă sufletească. Am venit ca să vă aduc aminte de lucrul de care aveți nevoie tocmai acum în acest timp de muncă. Pentru că trebuie să știți, că este cineva deasupra vremurilor și acela e Dumnezeu. „Toată darea cea bună și tot darul desăvârșit de sus este, pogorând dela Tine, Părintele luminilor”. Tot ce vedem în lume, trebuie să privim prin prisma ochilor sufletești. Fiecare bob de grâu cuprinde în sine o minune a lui Dumnezeu. O mare minune se petrece cu acest grăunte de grâu până putrezește și incolțește, dându-ne apoi spicul bogat în roadă. Ați auzit că Iisus Hristos a săturat 5 mii de bărbați cu 5 pâni și 2 pești. Așa înmulțește El și azi pânea în ogoarele voastre. Și pentru aceasta, fiecare are datoria să vină la biserică, ca să-l mulțumească pentru marea minune. Avem datoria mai mult acum pe timpul secerișului, ca să-l mulțumim Făcătorului tuturor pentru darurile Sale cele mari. Cea dintâi pâne trebuie să fie prescura, dusă la Altar și binecuvântată. Pentru aceasta am ținut să vin în Nădab și să vă spun lucrul acesta tocmai acum. Dar am venit să vă spun și aceea că noi nu trebuie să facem

ca bogatul din sf. Evanghelie, care, văzând rodirile bogate ale țarinei, a zis: „Sparge voui hambarele mele și mai mari le voui zidi și voui zice sufletului meu: suflete ai de toate bunătățile, mănâncă, bea și te veselește. Dar în noaptea aceea de frământare, a venit ingerul Domnului și i-a spus: Nebune, au nu știi că în noaptea aceasta voui lua sufletul tău și cele ce le ai agonisit ale cui vor fi?”. Și fiindcă s'a potrivit ca pe timpul acesta al secerișului să fiu în satul vostru, țin să vă leg de inimă învățătura. Pentru că nimeni nu poate sluji la doi domni, — dupăcum a zis iarăși însuși Mântuitorul nostru Iisus Hristos. Oare de ce? Fiindcă acum e timpul când omul își oferă serviciile sufletului său unui stăpân sau altuia: lui Dumnezeu, sau lumei acesteia adică lui mamona, cum a făcut bogatul din Evanghelie. Sunt însă oameni cari spun că nu există diavol, fiindcă nimeni nu l-a văzut. Dar dupăcum există întunec în contrast cu lumina, la fel există și duhul rău în contrast cu lumina Dumnezească. Și chiar satana se preface de multe ori în inger de lumină pentru a pune stăpânire pe sufletele noastre. Iisus Hristos, răstignindu se pe cruce, a biruit puterea satanei, iar la sfârșitul lumii îl va lega. Vedeți voi cum satana a pus stăpânire pe cea mai mare țară din lume, pe Rusia. 25 de ani satana a stăpânit cu trufie peste această țară. Dar a venit Dumnezeu și a răzbunat cu sabia ostașului german și român, aceasta nelegiuire. Așa a pedepsit Dumnezeu pe satana, care se cuibărise în apropierea noastră. Dar acest duh rău ispitește pe mulți cu ceace nu poate el da. Dumnezeu ne-a dat totul și de El trebuie să ascultăm. Noi stăm în fața belșugului pe care ni l-a dat Dumnezeu și deci lui trebuie să-i slujim. Nu poți fi și rece și cald. Tu trebuie să știi cine este stăpânul tău. Și dacă știm aceasta, trebuie să-L cinștim cum se cuvine. Noi trebuie să-L mulțumim lui Dumnezeu așa dupăcum ne învață însuși Fiul Său, lucrând șase zile în săptămână, iar a șaptea să l-o inchinăm Lui Iată ceace ne spune secerișul fiecăruia. Acesta este graiul spicelor, care înși-le se inchină lui Dumnezeu. „Toată grija cea lumească dela noi să o lăpăpăm”. Dumnezeu să-vă deștepte ochii inimii, ca să vedeți pe Stăpânul cel adevărat.

Dela biserică P. Sf. Sa a fost dus fărăș cu procesiune până la casa parohială a pr. V. Șancu, unde a avut loc recepția. Părintele V. Șancu, îi aduce P. Sf. Sale în numele credincioșilor din Nădab, omagiile cele mai sincere pentru dragostea ce le-o poartă. P. Sf. Sa relevă cu multă bucurie armonia ce există între cei doi apostoli ai satului. Îi laudă pentru bunăînțelegere și dorește ca totdeauna să păstreze aceste legături de armonioasă colaborare.

Din partea corpului didactic, vorbește dl înv. dir. Ceregan Valeriu, care arată devotamentul școlii

pentru toate chestiunile și inițiativele bisericești din parohie, dându-și cel mai desăvârșit ajutor reciproc.

La recepție au mai luat parte: dl notar Cuparescu Ioan și dl primar Goldiș Vasile.

După recepție, P. Sf. Sa a vizitat locuința părintelui Ștefan Rusu, școala primară și locuința înv. dir. V. Ceregan, pe dl notar I. Cuparescu și pe vrednicii fruntași țărani Drăgan Gheorghe, cel mai bun credincios al parohiei, cântăreț de strană din moșiștrămoși și pe Palcu Mitru, un alt bun credincios.

Notăm cu multă plăcere, că la sf. Liturghie a dat răspunsurile soc. corală „Gh. Dima” de sub măriștra conducere a d-lui înv. dir. V. Ceregan, un abil conducător de cor și plin de zel pentru propășirea și culturalizarea poporului nostru bine credincios.

La Cînteii.

La intrare în comună, P. Sf. Sa este întâmpinat de dl notar I. Iescău, înconjurat de mulțimea credincioșilor, veniți să-și primească arhipăstorul. Prin cuvinte alese și pline de duh creștinesc, scoase din sf. Scriptură, urează P. Sf. Sale să calce pe acelaș drum al sf. Apostoli, cerbetând comunele noastre dornice de cuvântul sacru al sf. Biserici. Mai era de față și primarul comunei Botoșan Ilie mare mutilat din rășboiul nostru sfânt, care și-a lăsat o mână jertfă la Stalingrad, om sărac, dar cinștit și vrednic de postul ce i-s'a încredinșat.

După un scurt serviciu în sf. biserică, părintele Mihai Nistor raportează P. Sf. Sale despre starea din parohie, afirmând că poporul e iubitor de pace și muncitor. Cercetează sf. biserică și Școala Duminecală.

Predica P. Sf. Sale.

Este pentru mine prima dată în viață, că întru înti'o comună și primarul nu poate să dea cu mine mâna dreaptă. Primarule, ești bine așezat la locul tău și cine te a așezat acolo, a cinștit patria. Mâna ta cea dreaptă a rămas la Stalingrad, altarul pe care s'a adus jertfa neamului nostru. Rășboiul nostru l-am câștigat la Stalingrad. Acolo s'au sfinșit armele noastre. Cine a sângerat la Stalingrad, acela e mucenic al lui Hristos. (În biserică se auzeau bobote de plâns). Și satul vostru a adus jertfe pe altarul patriei, în frunte cu învățătorul Petru Șerban, al cărui trup se odihnește astăzi sub streășina școlii. Și apoi încă dîși 7 eroi din satul vostru, și au dat viața pentru scumpa noastră țară.

Țin să vă amintesc și vouă, — ca și celor din Nădab, — că am venit la voi tocmai pe timpul secerișului, care este o mare sărbătoare pentru noi creștinii. El este un ospăț, asemenea ospățului, despre care ne-a amintit Domnul nostru Iisus Hristos, prin pilda ce ne a lăsat-o și care se cuprinde în următoarele: un împărat a fă-ut cină mare, la care a înșitat toate rudeniile, prietenii și cunoscuții săi. Însă unul a zis că nu poate veni deoarece și-a luat țarina și nu o poate părăsi; altul a zis că și-a cumpărat boi și

trebuie să-i încerce, iar al treilea că și-a luat soție și astfel nu poate să vină. Împăratul s'a întristat auzind că nimeni nu poate să vină la masa sa, și, supărat fiind, trimise pe slugile sale ca să invite la nuntă pe toți ciungii orbii și schiopii, de pe la colturile ulițelor. Chemați la nuntă suntem toți cei botezați în numele lui Iisus Hristos. Inșă nu toți vom să mergem la nunta Lui Și remergând noi la acel ospăț al împărăției cerurilor, El ne va arunca afară din împărăția Sa și va chema pe alții, cari vor să meargă. El vrea să stea de vorbă cu tine și nu te cheamă la nuntă pentru păntecele tău, ci pentru sufletul tău. Fiecare Duminecă este o nuntă a lui Dumnezeu. Voi ați auzit în fiecare Duminecă și sărbătoare clopotele cari vă chiamă la nunta lui Dumnezeu, ce se face aci în biserică. Inșă la nuntă trebuie să mergem cu haina curată, pentru că și când mergeți la o nuntă de rând, voi vă duceți cu haina cea nouă. Cu atât mai vârtos când mergi în fața lui Dumnezeu, trebuie să mergi cu haina sufletului tău curată. Dar haina ta este murdară și trebuie să ți-o curățești. Această curățire trebuie să ți-o faci aci în biserică. Tu trebuie să fii cunoscut înaintea lui Dumnezeu din aceasta biserică, dela cina Lui, care se săvârșește aci în fiecare Duminecă și sărbătoare. Belșugul secerișului de acum este o nuntă a lui Dumnezeu la care trebuie să fie chemați și cei săraci și lipsiți.

Dupăce se citește rugăciunea arhierască de deslegare, toată suflarea iese afară în curtea bisericii, unde se ține Școala Duminecală. Programul s'a desfășurat cu toată punctualitatea, spre mulțumirea tuturor celor prezenți.

Apoi P. Sf. Sa a vizitat locuința bunului credincios Teodor Blaga, a d-lui notar Iescău, a d-lui inv. dir. Păcurar Ioan, precum și a părintelui Mihai Nistor.

Cerul în sf. biserică a fost condus de dl inv. Riviș, iar la Școala Duminecală de dl inv. Bej, dând dovadă ambii de râvna ce o depun în misiunea ce o au, de luminători ai poporului.

La Sinteia-mică.

Ultima vizitație canonică a P. Sf. Sale, din această zi, a fost în parohia Sinteia-mică. Și aci poporul era adunat într'un număr impresionant în fața bisericii. Dl notar Dimitrie Dihel îl întimpină pe P. Sf. Sa cu calde cuvinte de omagiu și recunoștință pentru înalta vizită ce o face acestei comune sărace materialicește, dar bine înzestrată sufletește. O fetiță îi oferă P. Sf. Sale un buchet de flori și îi spune: „Bine ați venit Prea Sfințite Stăpâne“. În fruntea credincioșilor se afla și vrednicul primar Hărlău Ioan, pilduitor exemplu de bun creștin. La intrarea în biserică, copiii de școală, cu glasurile lor îngerești, cântau „Pre Stăpânul și Arhierul nostru, Doamne păzește-l întru mulți ani“, sub conducerea d-nei inv. Dihel, soția d-lui notar. Incepându-se serviciul divin, am auzit admirabile răspunsuri, cântate unison de o strană arhiplină de cântăreți, tineri și bătrâni, făcân-

du-ne să simțim fiorii frumuseții cântărilor noastre bisericești.

Terminându-se serviciul divin, părintele Pavel Margea, face darea de seamă, spunând că „aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, ca să ne bucurăm și să ne veselim într'însa“. Aceasta este ziua cea mai mare din viața parohiei noastre, — zice Sf. Sa, pentru că este o mare bucurie pentru noi, când după mai bine de jumătate de veac, avem un Arhieru în mijlocul nostru. Apoi continuă cu datele referitoare la biserică, clădită în 1908, și la organizațiile religioase din parohie, după care ia cuvântul P. Sf. Sa Părintele Episcop.

Cuvântarea P. Sf. Sale.

Se spune tot des că vremurile sunt grele. Și se pune mereu întrebarea: de ce ne ceartă Dumnezeu atât de aspru? Noi nu trebuie să cărtim împotriva lui Dumnezeu, pentru că au mai fost pentru neamul nostru vremuri cu mult mai grele ca cele de astăzi. Acum nu sunt boale, cum au fost în alte timpuri, când neamul era bântuit și de acestea, pe lângă alte nenorociri venite asupra lui. Noi trebuie să fim drepi în judecata noastră.

„Pe Dumnezeu nu L-a văzut nimenea niciodată“. Cu toate acestea, El este. A fost un creștin care s'a întristat cetind că pe Dumnezeu nu L-a văzut nimenea. Acest creștin s'a dus la un filozof și l-a întrebat: cum este Dumnezeu? Filozoful i-a spus că Dumnezeu este un înțelept mare, ce poartă stelele de nu se ciocnesc în univers și care conduce toate legile lumii. Dar creștinul nu s'a mulțumit cu acest răspuns, ci s'a dus la un inginer și l-a întrebat la fel. Inginerul i-a răspuns că Dumnezeu e ca un motor care pune în mișcare toată viața lumii. Nici cu acest răspuns nu s'a mulțumit, ci a întrebat și pe un poet, care i-a spus că Dumnezeu e un mare artist. Nemulțumindu-l pe creștinul acesta, nici un răspuns din cele auzite, s'a dus la un călugăr sărac și l-a întrebat și pe acesta. Călugărul a deschis Sf. Scriptură și a cetit la locul unde se spune că „Dumnezeu e dragoste“. Atunci inima omului s'a încălzit, pentru că — zicea el, — dacă Dumnezeu e dragoste, toată lumea se poate apropia de El și nu numai filozofii, inginerii și poeții. El, fiind dragoste, are cea mai mare bună-tate pentru creatura Sa. Dacă copilul tău se joacă pe marginea unei prăpastii, nu l oprești? Așa și Dumnezeu, prin dragostea Sa te oprește când vede că apuci pe povârniș. Dumnezeu trimite durerile pentru ca să ne încerce și să ne călească. Durerea nu omoară, ci călește. Cine a făcut acest răsboiu? În mâna cui este el și pacea? Acela, care a făcut răsboiul acesta, este Dumnezeu. Cel ce se răsboiește în Răsărit cu satana, este însuși Fiul lui Dumnezeu. În mâna lui este pacea. Noi trebuie să facem voia Lui și să ne supunem Lui. Dovada că Dumnezeu este dragoste, este însăși lumea aceasta. El ne trimite căldură, lumină și roadă pământului; El, din dragoste, a trimis în lume pe Fiul Său, cel Unul născut. Dragostea Lui ține în mijlocul nostru Biserica Sa, care este un spital al rănilor sufletești

și un tribunal de judecată al fărâdelegilor noastre pământești. Iată cu ce ochi trebuie să privim vremurile de azi. Și tot mereu trebuie să avem în fața noastră întâmplarea Mântuitorului cu învățătorul de lege, care L-a întrebat: „Care este porunca cea mai mare din lege?”. Iisus i a răspuns: „Ca să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, din toată inima și din tot sufletul tău”. Deci iubește pe Dumnezeu dacă vrei să împlinesti legea și proorocii. Făcând aceasta, iarăși se vor ivi zorile luminoase pentru noi toți. Iar rugăciunea noastră din fiecare zi să fie aceasta: „Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, nerușinat, cu pace și răspuns bun la înfricoșatul județ al lui Hristos, să cerem”.

În curtea bisericii, P. Sf. Sa a asistat la ședința Școlii Duminecale. Copiii dela școala primară au executat un program foarte potrivit pentru timpurile de acum, sub conducerea d-nei Inv. Dihel. Cei mai în vârstă au contribuit cu imnuri religioase, spre deplina satisfacție a P. Sf. Sale și a tuturor celor prezenți. Pentru reușita și interesul ce se acordă acestei școli Duminecale, P. Sf. Sa a felicitat pe toți cei ce s'au interesat și au muncit pentru frumoasa prestație.

P. Sf. Sa a vizitat casa primarului Hărlău Ioan, a d-lui notar Dim. Dihel și a preotului Pavel Margea.

Pe lângă suita P. Sf. Sale și pe lângă păr. protopop P. Marșieu, la aceste vizitații canonice au mai luat parte și preoții: Șt. Rusu-Nădab, Petru Brad-Socodor, Ioan Faur-Șimand, Aurel Luca-Zărand și Nicolae Vesa-Zerind.

d. d.

Despre ce să predicăm?

La sf. Prooroc Ilie (20 Iulie) — tema: **Pute-rea rugăciunii.**

Serbăm azi amintirea unuia dintre cei mai mari profeti ai vremurilor dinainte de venirea lui Hristos: sf. Prooroc Ilie Tesviteanul, pe care Biserica îl pune alături de sf. Ioan Botezătorul. Deși nu ne-a rămas dela dânsul vre-o carte profetică scrisă, aceasta nu-i scade nicidecum din prestigiu. Dimpotrivă: la Schimbarea la față a lui Iisus, el se arată împreună cu Moise lângă Iisus, în strălucirea sa dumnezească (Mt. 17, 3). Apoi el era așteptat să vie ca un înainte mergător al lui Iisus (Mat. 4, 5). Mai mult: Poporul socotea pe Hristos Domnul ca unul din prooroci înviați din morți: Ioan Botezătorul, Ilie, sau Ieremia (Mt. 16, 1).

Este mare sf. Ilie, pentru că s'a încadrat deplin în misiunea profetică: a pregătit poporul pentru venirea lui Hristos, care se prevedea îndepărtată, într'o vreme de cumplită idolatrie, cu atâta putere încât merită cinstea în care este socotit. El a mustrat, fără teamă, fărâdelegile regelui Ahav și ale poporului său, cu atâta tărie, încât până în cele din urmă cultul idolatru al lui Baal s'a prăbușit sub loviturile necruțătoare ale lui Ilie.

Dar este mare acest profet prin puterea rugăciunii lui. Nu numai minunile binefăcătoare față de sârmana văduvă din Sarepta Sidonului (Lc. 4, 26), dar mai vărtos coborîrea focului din cer pe jertfă și descuierea cerului, ne stau ca bună dovadă că marea putere a sf. profet Ilie era rugăciunea cu care el, pe vremuri, a încuiat cerul și l-a descuiat, precum citim în apostolul de azi: „Ilie era om asemenea nouă în slăbiciuni, și cu rugăciune s'a rugat să nu plouă, și n'a plouat pe pământ trei ani și șase luni. Și iarăși s'a rugat și cerul a dat ploaie și pământul a odrăslit roada sa”. Toate acestea ni le spune sf. Ap. Iacob pentru a ne dovedi că „mult poate rugăciunea stăruitoare a dreptului” (Iac. 5, 16—18) și pentru a ne îndruma și pe noi la rugăciune.

Rugăciunea, precum bine știm, este o convorbire cu Dumnezeu. Dar spre această convorbire ni se cere o înălțare a minții și a inimii către ceruri. Iar această elevație sufletească se poate menține decât printr'un efort necontentit. Afară de cazul când, în vremuri de grea cumpănă, ea vine dela sine din inimă pe buzele noastre, rugăciunea îndeobște este o înălțare spirituală care nu se poate susține decât cu prețul unei lupte (Em. Vasilescu: Probleme...)

Albatrosul este o pasăre marină ce are niște aripi de gigant care o împiedecă să meargă, așa încât pe jos poate fi prinsă cu ușurință. Iar dacă vrea să-și ia sborul, trebuie mai întâi să se urce pe o înălțime cât de mică, pentru ca să-și poată desfășura aripile. Odăta ce se înalță în aer, însă, poate zbura deasupra mărilor, cu săptămânile, fără odihnă.

Așa este și cu rugăciunea. Ii trebuie omului un efort până ce se desprinde de cele pământești cu sufletul. E greu până ce desfășoară aripile rugăciunii. Dar apoi persistând într'o dispoziție permanentă de rugăciune, precum am vorbit altădată, inima omului se poate înalța tot mai sus, către cerul luminos. De fapt rugăciunea este apropiere de Dumnezeu (I Imp. 14, 36 și Evr. 10, 22).

În limbajul biblic rugăciunea se mai numește și „ridicarea mânilor”. Într'adevăr ridicarea mânilor, care se mai practică și azi de preoți la rugăciune, cum este, de pildă, la momentul liturgic: „Sus să avem inimile”, este un semn exterior foarte potrivit al elevației spirituale, dar ne amintește și de puterea rugăciunii: Așa a ținut Moise mâinile pe un deal dela Refidim când Izrailitenii se luptau cu Amaleciții. Fiindcă atunci când își ridică Moise mâinile era mai tare Israel, el a cerut să i se sprijinească brațele în sus, și prin aceasta a câștigat biruința (Exod 17, 8—13). Sunt și alte multe întâmplări în sf. Scriptură, care ne arată

puterea rugăciunii: Regele Ezechia, căruia i s'a pecetluit soarta spunându-i-se de profetul Isaia că va muri, s'a rugat atât de cu putere încât și-a schimbat destinul mai viețuind încă 15 ani (Isa. 38, 1-6). Proorocul Ilie prin rugăciune a încuiat și a descuiat cerul și a coborât foc din cer pentru jertfa sa (III Imp. 18, 38). Și Mântuitorul a folosit rugăciunea la învierea lui Lazăr, de unde se vede, însă, mai vărtos, că el n'a făcut aceste rugăciuni, decât pentru a ne da nouă pildă că se cade a ne ruga, pentru a izbuti în lucrurile noastre. Așa: Iisus după ce și-a ridicat ochii spre a mulțumi lui Dumnezeu, a recunoscut că pentru ca să ia pildă mulțimea care sta împrejur, s'a rugat (Io. 11, 42). În cuvinte exprese el ne învață și mai deslușit despre forța rugăciunii, arătându-ne împlinirea celor cerute prin ea dela Dumnezeu: „Cereți și vi se va da, căutați și veți afla, bateți și vi se va deschide. Că oricine cere, ia; și cel ce caută, află; și celuice bate, i se va deschide. Sau cine este omul acela dintre voi, dela care, de va cere fiul său pâne, el să-i dea piatră? Sau de va cere pește, el să-i de șarpe? Deci dacă voi, răi fiind, știți să dați daruri bune fiilor voștri, cu atât mai vărtos Tatăl nostru cel din ceruri va da cele bune celor ce cer dela el” (Mt. 7, 7-11). Iar pentru a concretiza acest îndemn la rugăciune, Hristos Domnul ne a spus pilda cu judecătorul nedrept care deși „de Dumnezeu nu se teme și de oameni nu se rușina”, totuși a fost nevoit să-i facă dreptate unei sârmane văduve care-l ruga stăruitor. Încheierea pildei acesteia Iisus a făcut-o zicând: „Dar Dumnezeu nu va izbăvi pe aleșii săi care strigă către el ziua și noaptea?” (Lc. 18, 1-7).

Dar nu numai în Scriptură, ci și în viața noastră ni s'a întâmplat să vedem ce mare-i puterea rugăciunii. Un medic vestiț (Carrel) ne arată într'o carte a sa câteva cazuri de boală grea care s'au vindecat în câteva minute sau cel mult câteva ceasuri prin rugăciunea pacientului sau a altuia din preajma lui.

Iată cât de mare-i puterea rugăciunii. Această putere se manifestă, după cum vedem, mai mult în rugăciunea de cerere. Ea se bazează pe virtutea speranței creștine, pe când rugăciunea de laudă se întemeiază pe credință, iar rugăciunea de mulțumită, pe iubirea creștină. Am mai vorbit despre rugăciunea smerită și despre evlavie ca o dispoziție permanentă pentru rugăciune. Acestea sunt calitățile unei bune rugăciuni.

Am spus odată, că prin rugăciune omul bate la porțile zăvorite ale cerului. Dacă rugăciunea are putere, aceste porți cerești se deschid, iar ruga ne este împlinită. Dar câte-odată, durere, rugăciunea noastră rămâne fără răspuns și cade înspre noi ca o pasere obosită. Dumnezeu poartă

vina? Nu Dumnezeu, ci noi cei ce ne rugăm. „Nu știți ce cereți” — le-a răspuns Iisus celor doi fii ai lui Zevedei la o rugămintă nechibzuită (Mc. 10, 38). Și de fapt, după zisa sf. Ioan Damaschinul — „rugăciunea este cererea celor ce se cuvin dela Dumnezeu”. Mântuitorul așa s'a rugat în grădina Ghetsimani, când i s'a oferit paharul Patimelor și s'a înfiorat de grozăvia lor: „Părintele meu, de este cu putință, să treacă dela mine paharul acesta, dar nu precum voiesc eu, ci precum tu voiești” (Mt. 26, 39). Deasemenea în rugăciunea Domnească, Iisus ne-a învățat să zicem Tatălui ceresc: „Fie voia ta” (Mt. 6, 10). Așa este rugăciunea o cerere a celor ce ni se cuvin când lăsăm toate în voia lui Dumnezeu, și cerem cu credință, cu nădejde, cu smerenie, din tot sufletul, bunuri care sunt spre mântuirea noastră. „Căci acela care se roagă pentru bunurile cerești... trimite la Dumnezeu rugăciunea lui, care este ascultată” (sf. Vasilie cel Mare). Așa se dovedește puterea rugăciunii.

Când nu ne e ascultată rugăciunea, adevărat nu primim aceea ce cerem, e semn că rugăciunea noastră n'are putere. „Cereți și nu primiți, pentru că cereți rău, ca să risipiți în plăcerile voastre” — zice sf. Iacob (4, 3). „Unul ca acesta chiar dacă se roagă nu cere altceva decât sănătate trupească, bogăție și slavă omenească” (Sf. Vasilie cel Mare). Numai rugăciunea păcătoșilor nu e ascultată (Is. 1, 15; Mih. 3, 4), n'are putere.

Un om credincios avea o grădină de legume. Când avu nevoie de ploaie se rugă lui Dumnezeu... și a plouat. Deasemenea când cerea vreme frumoasă, îndată se făcea. Și așa a făcut până în ceasul culesului, când omul nostru văzu cu mirare că nimic nu i se făcuse în grădină. Preotul care află dela grădinar toată treaba cum stă, îi spune: „Te-ai rugat cu greșală, fiul meu... Noi nu trebue să-i arătăm lui Dumnezeu prin rugăciunile noastre că ce are el de făcut, ci numai să ne lăsăm în voia lui”...

Din această pildă neîntâmpnată, dar plină de înțelepciune poți tu, ascultătorul meu, să-ți tragi seama de ce înseamnă o rugăciune fără rod, fără putere. Nu urma aceluia grădinar, ci fă-ți rugăciunea cu credință, cu evlavie, cu smerenie și înălțându-te, ca albatrosul amintit, deasupra voilor tale mărunte, cere cele ce se cuvin dela Dumnezeu, și te vei bucura de roadele ei: liniștea sufletului, pacea, mângâierea.

În *Duminica a VI-a d. Rusaliu* (25 Iulie) — tema: *Ochiul lui Dumnezeu*.

O nouă minune a Mântuitorului ni s'a citit în evanghelia de azi: Vindecarea slăbănogului

din Capernaum. La această vindecare, între alți oameni, mai erau de față și cărturari și farisei din toate părțile Galileii și ale Iudeii. Ei veniseră ca să observe îndeaproape cuvântul și faptele lui Iisus, pentru ca apoi să-l critice și să-l părăsască mai marilor poporului. Prilej pentru aceasta li s'a dat atunci când Domnul a grăit slăbănogului: „*Indrăsnește, fiule! Iertate îți sunt păcatele! Și iată, oarecare din cărturari au zis în sine: Acesta hulăște. Și cunoscând Iisus gândurile lor, a zis: Pentru ce cugetați cele viclene în inimile voastre?*” (Mt. 9, 3-5). Și, ca un răspuns fățiș la gândul lor viclean și ascuns, Hristos Domnul dă vindecare slăbănogului. El a văzut gândurile lor, citindu-li-le în inimă ca într'o carte deschisă. Știa ce se petrece în tainița întunecoasă a sufletului lor, fiind el însuși Dumnezeu atotștiutor, care pătrunde până și cele mai ascunse gânduri omenești. Poate fi, așadar, vre-o faptă, sau vorbă, ori gând ascuns înaintea lui Dumnezeu?

Dumnezeu este spirit nemărginit. Deci cuprinde totul, dar nu e cuprins de nimic. Atunci este evident că el e pretutindenea prezent. De aci am dedus și purtarea lui de grijă pentru lumea întreagă. Ci dacă este pretutindenea de față, Dumnezeu e, desigur, martorul permanent al tuturor celor ce se întâmplă în universul întreg, din veac până în veac, dela cele mai neînsemnate prefăceri dintr'o pietricică aruncată în marginea drumului, și până la cele mai complicate și mai intime procese sufletești din inima unui om: chiar și umbra unui gând ce trece doar o clipă prin sufletul nostru. E logic ca Dumnezeu să știe tot ce se petrece în lume, în mod perfect, definitiv și adânc. El „cunoaște totul prin o cunoștință simplă. Vede totul în chip simplu cu ochiul său dumnezeesc atotvăzător și imaterial, atât pe cele prezente, cât și pe cele trecute, și pe cele ce au să fie, înainte de facerea lor” (sf. Ioan Damaschinul). Este atotștiutor. Nici nu s'ar mai putea numi Dumnezeu, dacă i-ar lipsi această însușire. Intr'adevăr chiar numele lui: „Dumnezeu”, precum îl aflăm grecește scris în Testamentul-Nou (o theos), spune-sf. Ioan Damaschinul că provine dela un verb (theasthai) care înseamnă: a vedea totul, deoarece lui nu i se poate ascunde nimic și observă toate.

Această însușire a Dumnezeirii, adică a Sfinței Treimi îndeobște, o vedem înfățișată simbolic, prin biserici, în chipul unui triumf înconjurat de raze, încadrând un ochiu pururea deschis: ochiul lui Dumnezeu care pătrunde și vede totul. Deci dacă „*Locuința morților și Adâncul sunt cunoscute Domnului, cu cât mai mult inimile oamenilor!*” (Prov. 15, 11). Căci „*toate inimile le cercă*

Domnul și știe tot cugetul” (I Paralip. 28, 9) „*Și nu este făptură ascunsă înaintea lui, ci toate sunt goale și descoperite înaintea ochilor lui, căruia avem să i dăm seamă*” (Evr. 4, 13). „*Poate să stea cineva într'un loc ascuns fără să-l vad eu? — zice Domnul — Nu umplu eu ceriurile și pământul?*” (Ierem. 23, 34). De aci sf. Vasilie cel Mare trage concluzia, că „oriunde ai merge, orice-ai face, fie în întunec, fie ziua, ai asupra ta ochiul lui Dumnezeu, care te privește... El privește pe toți fiii oamenilor. Niciunul nu scapă de privirea lui. Nu este niciun întunec, nu este niciun zid, care să-i acopere, căci ochii lui Dumnezeu nu pot fi împiedecați de nimic”.

„*Ochii Domnului sunt de zeci de mii de ori mai luminoși decât soarele — zice Biblia — și privesc la toate căile oamenilor*” (Sirah 23, 27). De aci vedem că atotștiința lui Dumnezeu are urmări însemnate pentru viața noastră morală. Nu se poate contesta că, prin atotprezența și atotștiința sa, Dumnezeu devine martorul vieții noastre, atât a celor buni, cât și a celor răi, căci „*ochii Domnului sunt în orice loc: ei văd și pe cei răi și pe cei buni*” (Prov. 15, 3). Dar nu numai atât: Ci acela care vede și știe tot, se face și răsplătitorul celor văzute: „*Eu, Domnul, cercetez inima și cerc răunchii, ca să răsplătesc fiecăruia, după purtarea lui și după rodul faptelor lui*” (Ier. 17, 10). De fapt la Judecată vom da seama de orice cuvânt deșert pe care l'am grăit (Mt. 12, 36). Ba chiar și de gândurile noastre vom fi cercăți atunci: „*Eu pedepsesc faptele și gândurile lor*” — zice Domnul (Isa 66, 18). Așadar, toate ale noastre, ale celor buni și ale celor răi, și faptele și vorbele și gândurile sunt cunoscute, dacă nu de oameni, de Dumnezeu mai vărtos. Orice am face, totdeauna să ne gândim că avem un martor: pe Dumnezeu. Dacă facem binele este cine să ne vadă. Și aceasta ajunge. Dacă facem răul, luza-dar ne ascundem.

Dacă ai într'adevăr o viață curată, Dumnezeu îți știe inima: deci prea puțin te privește ce zice lumea, căci „*omul vede în față, iar Dumnezeu vede în inimă*” (I Imp. 16, 7). Așa încât mai mult te interesează ce zice el despre tine. Nu căuta lauda oamenilor pentru viața ta presupusă ca plăcută lui Dumnezeu, dar nici nu te măhni dacă oamenii te defaimă pe nedrept. Dumnezeu te știe, și aceasta-i de ajuns.

Orice ai vorbi, să ști că se va vădi. „*De aceea câte ai spus la întuneric, la lumină se vor auzi, și ce ai vorbit la ureche în camere, se va propovedui depe acoperișul caselor*” (Lc. 12, 2-3). Atunci ce mai ai de ascuns? Dumnezeu care știe toate, te-a auzit și pe tine.

„*Și când te rogi, nu fii ca fățarnicii că iubesc,*

în sinagogi și în colțurile ulițelor stând, să se roage, ca să se arate oamenilor... Iar tu când te rogi, intră în camera ta și incuind ușa ta, roagă-te Tatălui tău celui în ascuns, și Tatăl tău celce vede în ascuns, îți va răsplăti la arătare" (Mt. 6, 5-6).

"Iar tu când postești, unge-ți capul și spală-ți fața, ca să nu te arăți oamenilor că postești, ci Tatălui cel ce vede în ascuns. Și Tatăl tău cel ce vede în ascuns, îți va răsplăti la arătare" (Mt. 6, 17-18).

Lal fel, „când faci milostenie, să nu trâmbițezi înaintea ta, precum fac fărnicii în sinagogi și pe ulițe ca să fie slăviți de oameni... ci să nu știe stânga ta ce face dreapta ta, ca să fie milostenia ta într'ascuns și Tatăl tău cel ce vede în ascuns îți va răsplăti la arătare" (Mt. 6, 2-4). Cu un cuvânt, păstrează discreția în cuvintele și faptele tale bune. E de ajuns că te știe Dumnezeu.

Dar dacă gândești, ori vorbești sau faci răul, să nu socotești că taințele inimii ar putea să-ți acopere gândul rău, ori întunerecul sau zidurile groase și ușile capitonate ar putea să te ascundă cu vorbele și faptele tale rele. „Nu este nimic acoperit care să nu se descopere, și ascuns care să nu se vădească" (Mt. 10, 26). Și gândul rău, ascuns de Cain cu atâta grijă, întocmai ca și urmarea acestui gând: uciderea fratelui său Avel, le-a vădit Dumnezeu (Fac. 4, 5-10). Acest lucru îl mărturisește Poetul, pare-se nu prea liniștit în conștiință de faptele sale, când zice: „Iată-mă singur, rătăcitor și demn de milă, sub ochii unui martor care nu mă părăsește" (Alfred de Musset).

Iată deci, care sunt urmările atotștiinței lui Dumnezeu pentru viața noastră morală

Cineva a venit la duhovnicul său, și plângându-i-se de gândurile păcătoase care-i prihănesc cugetul adeseori, i-a cerut sfat. — „Închipuește-ți mereu, că ai cap de sticlă, în care oricine ar privi, și-ar vedea aceste gânduri"... — „Vai, părinte, de-ar fi așa, nu știu unde m'aș ascunde de rușine!" Atunci preotul îi puse mâna pe umăr și-i zise: — „Și totuși, fiul meu, noi bine știm că pentru Tatăl ceresc mințile tuturor, și zidurile casei, și întunerecul cel mai nepătruns, sunt mai limpezi ca sticla, așa că el vede neconținut prin ele... Cugetă mereu la aceasta și vei scăpa de gândurile cele urite"... (Lascarov Moldovanu: Cartea cu pilde).

Să cugetăm și noi ori la ce gând, vorbă, sau faptă, la acest adevăr, că Dumnezeu ne vede. Și ceace ne-ar fi rușine să facem în fața oamenilor, să ne rușinăm a săvârși în fața lui Dumnezeu, care e martorul permanent al vieții noastre. Spunea cineva că pruncii ar putea trăi și în case de sticlă pentru nevinovăția și nerăutatea inimii lor. Ei bine, să căutăm ca să-i imităm în nevinovăție (Mt. 18, 3), și astfel orice am cugeta, sau am vorbi sau am făptui, toate să le facem ca în fața lui Dumnezeu. B.

INFORMAȚIUNI

■ În Monitorul Oficial Nr. 157 din 9 Iulie 1943 s'a publicat un nou Decret-lege pentru dizolvarea și desființarea asociațiilor religioase sectante, autorizate sau simulate sub forma persoanelor juridice și a societăților civile, comerciale și cooperative. Totodată se interzice orice propagandă și orice organizație sectantă.

Cităm din acest Decret următoarele articole:

Art. 3. — Asociațiunile religioase sectante, care au existat în România la 29 Decembrie 1942, și acele care au fost autorizate ulterior sau sunt simulate sub forma persoanelor juridice, fără scop lucrativ sau astele, sunt și rămân desființate de drept.

Institutele educative, culturale, școlare sau filantropice, înființate de aceste asociațiuni sectante pentru a le servi, ca mijloc de propagandă religioasă, sunt dizolvate de drept.

Art. 4. — Desființarea și dizolvarea de drept se va constata printr'un jurnal al Consiliului de miniștri, după propunerea ministrului culturii naționale și al cultelor.

Art. 5. — Persoanele juridice fără scop lucrativ, care au servit sau sprijinit în mod periodic sau continuu activitatea sau scopurile unei asociațiuni religioase, intrând în prevederile art. 3, vor fi dizolvate, printr'un jurnal al Consiliului de miniștri, după propunerea ministrului culturii naționale și al cultelor.

Hotărârea Consiliului de miniștri în această privință are efect retroactiv dela data prezentei legi.

Art. 6. — Societățile civile, comerciale sau cooperativele, care au servit sau sprijinit în mod periodic sau continuu activitatea sau scopurile asociațiunilor religioase, prevăzute la art. 3, vor fi dizolvate pe cale judecătorească.

Art. 7. — Persoanele juridice intrând în prevederile art. 5 și 6 care, după promulgarea prezentei legi, și-au schimbat scopul și obiectul societății, vor fi dizolvate în același mod ca și persoanele juridice din care provin.

Art. 10. — Patrimoniile asociațiilor religioase prevăzute de art. 3 și cele ale persoanelor juridice, prevăzute de art. 3, alin. 2, și art. 4, 6 și 7, trec de drept în patrimoniul Statului fără despăgubire.

Bunurile afectate sub orice formă sprijinirii în mod continuu a unei activități religioase interzise, precum și bunurile al căror titular aparent, persoană fizică sau juridică, este un interpus al vreunei asociațiuni religioase sectante, se consideră că fac parte din patrimoniul asociațiunii religioase respective și trec ca atare de drept în patrimoniul Statului, fără despăgubire.

Școala de Duminică

30. Program pentru Dum. 25 Iulie 1943.

1. Rugăciune: Impărate ceresc...
2. Cântare comună: Veniți să ne închinăm...
- 3-4. Cetearea Evangheliei (Matei 9, 1-8) și Apostolului (Romani 12, 6-14) zilei, cu tâlcuire.
5. Cântare comună: Păharul mântuirii. (Pricreasă. 70 Cânt. rel. pg. 8).
6. Cetearea din V. I.: Mielul pascal. (Eșire c. 12).
7. Povește morale: Folosul și piedicele dreptății. (Întel. lui Solomon cap. 11).
8. Intercalații: (Poezii rel. etc).
9. Cântare comună: Cu vrednicie și cu dreptate... (Dela Sf. Liturghie).
10. Rugăciune: Rug. 3. dela Vecernie.

(A se vedea „Instrucțiunile" din Nr. 1/1943).

Nr. 2937-1943.

Comunicat

Având în vedere că de sărbătoarea *Schimării la față a Domnului* (6 Aug.) se continuă tradiția de a cereța Sf. Mănăstire H. Bodrog în procesiuni religioase organizate de societățile creștinești (Oastea Domnului, Soc. Tin. Sf. Gheorghe, F. O. R. și So. Ort. a Femeilor) invităm pe C. Părinți conducători ai Școalei de Duminică să îndemne și pe membrii acestei organizațiuni să participe la aceste manifestațiuni religioase.

În programul misiunilor organizate la această dată (6 Aug.) se va ține o *ședință a Școalei de Duminică* cu programul publicat în organul oficial „Biserica și Școala”.

Se va premia acea organizație de Școală Duminicală, care este mai activă în executarea corectă a cântărilor bisericești ce au fost luate în programul unitar publicat în organul eparhial.

Arad, la 7 Iulie 1943.

† Andrei, Prot. Caius Turicu,
Episcop. consilier, ref. eparhial.

Nr. 2809-1943.

Se aduce la cunoștință că ieromonahii Chiril Toza și Eftimie Croitoru, precum și ierodiaconul Calinic Lumânărar, dela Sf. Mănăstire Frâsinei jud. Vâlcea, au fost caterisiți și excluși din monahism.

Consiliul Eparhial.

Nr. 2922-1943.

Concurse

Pentru îndeplinirea postului de preot al 3-lea la Catedrala din Arad, se publică concurs, din oficiu, cu termen de 30 zile.

Preotul numit va avea ca beneficiu salariul dela Stat, în suma lunară de 72.0 lei brut.

Dela recurenți se cere calificățiune pentru parohii de clasa I (primă)

Cereri de concurs, însoțite de actele necesare, se vor înainta în timpul concursului, Consiliului Eparhial din Arad.

Arad, la 6 Iulie 1943

† Andrei, Traian Cibian,
Episcop. consilier ref. eparhial.

Nr. 2923-1943.

Pentru întregirea postului de diacon ceremonial la Catedrala din Arad, se publică concurs din oficiu, cu termen de 30 de zile.

Diaconul numit în acest post va beneficia de salariul dela Stat, în suma lunară de 7200 lei brut.

Cereri de concurs, însoțite de actele necesare, se vor înainta Consiliului Eparhial din Arad.

Dela reflectați se cere calificățiune preotească pentru parohii de cl. I. (prima).

Arad, la 7 Iulie 1943.

† Andrei, Traian Cibian,
Episcop. consilier ref. eparhial.

Nr. 2888-1943.

Se publică concurs din oficiu cu termen de 15 zile pentru ocuparea postului de cântăreț bisericesc din următoarele parohii rurale:

1. Hodis, protopopiatul Buteni,
2. Cinteș, protopopiatul Chișineu Criș.

3. Joia-Mare, protopopiatul Buteni,
4. Mustești, protopopiatul Gurahont,
5. Cermeiu, protopopiatul Cermeiu,
6. Moșiori, protopopiatul Cermeiu.

VENITE:

1. Salariul dela Stat.
2. Stolele legale.

INDATORIRI:

1. A conlucra la toate serviciile bisericești alături de preot.

2. A învăța pe cei doritori cele 8 glasuri.

3. A instrui cor din elevii școalei primare.

Cel numit va suporta toate impozitele după beneficiul său.

Cereri se vor înainta Ven. Consiliu Eparhial în termenul menționat.

Arad, la 25 Iunie 1943.

† Andrei Prot. Caius Turicu,
Episcop. consilier, ref. eparhial.

Nr. 2817-1943.

Pentru întregirea parohiei vacante Laz, protopopiatul Buteni, se publică concurs prin alegere, cu termen de 15 zile.

VENITE:

1. Sesia parohială constatătoare din 32 jugh.
2. Casa parohială cu 2 intravilane.
3. Opt drepturi din pădurea și izlazul urbarial.
4. Uzufructul cânepiștei parohiale.
5. Brul și stolele legale.
6. Salariul dela Stat.

Parohia este de clasa a II-a (doua)

Cereri de concurs, însoțite de actele necesare, adresate Consiliului parohial din Laz, se vor înainta Consiliului Eparhial ort. rom. din Arad.

Preotul ales va suporta toate impozitele după beneficiul preotesc.

Laz, din ședința Consiliului parohial ținută la 20 Iunie 1934.

Aprobat: Consiliul Parohial.

Arad, la 13 Iulie 1943.

† Andrei, Traian Cibian,
Episcop. consilier, ref. eparhial.

Publicație

Consiliul parohial ortodox român din comuna Dumbrăvița, publică licitație cu oferte închise pentru darea în antrepriză a lucrărilor de zidărie și dulgherie pentru construirea bisericii, după planul aprobat de Veneratul Consiliu Eparhial pe ziua de 25 Iulie orele 15 în localul Școalei primare de Stat.

Materialul necesar construirii se găsește transportat la fața locului.

Licitanții vor depune, o garanție de 5% pe care adjudecatorul o va întregi la 10%.

Consiliul parohial își rezervă dreptul de a incredința lucrarea aceluia dintre licitanți în care va avea mai multă încredere, fără a lua în considerare rezultatul licitației.

Planul, devizul și caietul de sarcini pot fi văzute în orice zi la oficiul parohial din loc.

Dumbrăvița, la 11 Iulie 1943.

Consiliul Parohial.